

Kopie
art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

08 OKT 2014

026226

Repertoriumnummer 2014/ 7711
Datum van uitspraak 1 oktober 2014
Rolnummer 2014/AR/1272

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep

Antwerpen

Arrest

achtste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000035616-0001-0008-01-01-1

026227

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR

van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en monumenten en landschappen
van de provincie Limburg, met burelen gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan
50 bus 1,

- appellante,
- vertegenwoordigd door meester Vanhaeren Sofie loco meester Knaeps Bart,
advocaat te 3500 Hasselt, Willekensmolenstraat 72 bus 1&2 (

tegen de beschikking van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te
Limburg, afdeling Tongeren, van 3 april 2014, gekend onder het rolnummer
AR13/1770/A;

tegen:

De heer

wonende te

- geïntimeerde,
- vertegenwoordigd door meester Van Damme Luc, advocaat te 1200 Brussel,
Herbert Hooverlaan 180;

* * *

De antecedenten en de vorderingen

1.

In de bestreden beschikking van 3 april 2014 van de beslagrechter in de rechtbank van
eerste aanleg te Tongeren werden de aan dit geschil ten grondslag liggende feiten en
vordering correct uiteengezet en het hof verwijst daarnaar.

2.

De eerste rechter verklaarde het oorspronkelijk verzet van de heer
toelaatbaar en gegrond, zegde voor recht dat het bevel tot betaling zoals
betekend op 18 september 2013 geen uitwerking kan hebben wegens de verjaring
van de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur en veroordeelde de steden-
bouwkundig inspecteur tot betaling aan de heer van een schade-
vergoeding van € 2.500.

PAGE 01-00000035616-0002-0008-01-01-4

026228

3.

De stedenbouwkundig inspecteur heeft bij een ter griffie van het hof op 12 mei 2014 neergelegd verzoekschrift hoger beroep ingesteld en besluit tot de ongegrondheid van het oorspronkelijk verzet van de heer

De heer _____ besluit – na afstand te hebben gedaan van zijn middelen van ontoelaatbaarheid van het hoger beroep – tot de ongegrondheid van het hoger beroep.

Beoordeling

4.

De dwangsom is een indirect executiemiddel van burgerlijke aard.

Dit wil zeggen dat het dwangmiddel de schuldeiser als zodanig geen genoegdoening verschaft, doch erop gericht is de debiteur aan te sporen zelf over te gaan tot behoorlijke uitvoering in natura van een prestatie. Via de dreiging van een aantasting van zijn vermogen wordt de schuldenaar geprikkeld tot uitvoering van een hoofdveroordeling.

De dwangsom kan slechts worden verbeurd op voorwaarde dat de veroordeelde de hem opgelegde verplichting niet naar behoren uitvoert. De dwangsom is immers niet bedoeld om daadwerkelijk te worden verbeurd.

De veroordeling tot een dwangsom bestaat slechts als accessorium van de veroordeling ingevolge de hoofdvordering.

Aldus impliceert de verbeuring van de dwangsom een uitvoerbare gerechtelijke veroordeling. Dit veronderstelt dat de schuldenaar tot uitvoering van de hoofdveroordeling kan gedwongen worden.

5.

Een belangrijk gevolg hiervan is dat, als de veroordeling ingevolge de hoofdvordering vervalst, de dwangsom ook geen reden van bestaan meer heeft.

De verjaring van de gedwongen tenuitvoerlegging van de hoofdveroordeling heeft dan ook tot gevolg dat de grondslag van de aan deze hoofdveroordeling verbonden dwangsommen vervalst.

PAGE 01-00000035616-0003-0008-01-01-4

6.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren van 23 februari 1996 werd de heer [redacted] onder meer veroordeeld tot herstel van de plaats in de vorige toestand binnen de zes maanden, onder verbeurte van een dwangsom van fr. 5.000 per dag vertraging in het volledig herstel van de plaats in de vorige staat te rekenen vanaf het verstrijken van de hersteltermijn van zes maanden met een maximum van fr. 600.000.

Het hoger beroep tegen dit vonnis werd grotendeels ongegrond verklaard bij arrest van dit hof van 19 september 1996, waarbij de datum van de geïncrimineerde periode van één van de feiten waarvoor de strafrechtelijke veroordeling werd gecorrigeerd en waarbij beslist werd dat de hersteltermijn van zes maanden inging vanaf het in kracht van gewijsde treden van het arrest.

Op 10 februari 1998 werd overgegaan tot betekening van de uitvoerbare uitgifte van het arrest van 19 september 1996 met bevel tot betaling van de som van fr. 5.000 per dag ten titel van dwangsom vanaf datum van betekening en de kosten.

Door deze betekening werd de verjaring van de hoofdveroordeling gestuit.

Op 26 augustus 1998 en op 22 december 1998 werd op grond van dit arrest herhaald bevel tot betaling gedaan van de beweerd verbeurde dwangsommen.

Bij dit laatste exploit werd tevens uitvoerend beslag gelegd op roerende goederen.

Tegen dit beslag werd verzet aangetekend, dat werd afgewezen bij beschikking van de beslagrechter van 18 november 1999, bevestigd in hoger beroep bij arrest van dit hof van 27 maart 2001.

Op 5 mei 1999 werd op grond van het arrest van 19 september 1996 opnieuw herhaald bevel tot betaling gedaan van de beweerd verbeurde dwangsommen.

Op 19 mei 1999 werd andermaal overgegaan tot betekening van de uitvoerbare uitgifte van het arrest van het hof van 19 september 1996, waarbij de heer [redacted] ervan in kennis werd gesteld dat na het verstrijken van een termijn van zes maanden zou worden overgegaan tot de ambtshalve uitvoering van het arrest.

De verjaring van de hoofdveroordeling werd hierdoor opnieuw gestuit.

026270

Op 27 oktober 1999, 11 april 2000, 4 oktober 2000, 2 april 2001, 11 september 2001 en 16 november 2001 volgden, steeds op grond van het arrest van 19 september 1996, nieuwe herhaalde bevelen tot betalen voor de beweerd verbeurde dwangsommen.

Bij dit laatste exploit werd tevens overgegaan tot uitvoerend beslag op roerende goederen.

Tegen dit beslag werd verzet aangetekend.

Op 23 april 2002, 18 september 2002, 7 april 2011, 28 november 2011 en 20 december 2011 werden, steeds op grond van het arrest van 19 september 1996, nieuwe herhaalde bevelen betekend tot betaling van de beweerd verbeurde dwangsommen.

Bij dit laatste exploit werd tevens overgegaan tot uitvoerend beslag op roerend goed.

Tegen dit beslag werd andermaal verzet aangetekend, dat gegrond werd verklaard bij beschikking van de beslagrechter van 8 november 2012, bevestigd in hoger beroep bij arrest van het hof van 4 september 2013.

Op 7 februari 2013 werden het vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren van 23 februari 1996 en het arrest van dit hof van 19 september 1996 betekend.

Op 18 september 2013 werd op grond van het vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren van 23 februari 1996 en van het arrest van het hof van 19 september 1996 een bevel tot betaling betekend van de beweerd verbeurde dwangsommen.

7.

In zijn arrest van 4 september 2013, gewezen op het verzet tegen het beslag van 20 december 2011, oordeelde dit hof dat niet het arrest van 19 september 1996, doch het vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren van 23 februari 1996 de dwangsomtitel uitmaakt, zodat het dit laatste vonnis is dat had betekend dienen te worden om de dwangsommen te doen verbeuren.

8.

Alle betekeningen en uitvoeringsdaden vóór 7 februari 2013 hebben betrekking op het arrest van 19 september 1996, en betreffen louter de invordering van de dwangsommen, behalve de betekeningen van het arrest op 10 februari 1998 en 19 mei 1999 die de uitvoering van het arrest beogen.

De betekeningen en uitvoeringsdaden met het oog op de invordering van de dwangsommen vóór 7 februari 2013 zijn alle onregelmatig en hebben geen stuiting van de verjaring tot gevolg.

9.

De verjaring van de gedwongen tenuitvoerlegging van de hoofdveroordeling werd enkel gestuit door de betekeningen van 10 februari 1998 en 19 mei 1999.

Alle andere – onregelmatige – uitvoeringshandelingen vóór 7 februari 2013 hadden enkel betrekking op de invordering van de dwangsommen en niet op de uitvoering van de hoofdveroordeling tot herstel in de oorspronkelijke staat.

De hoofdveroordeling tot herstel in de oorspronkelijke staat is dan ook verjaard, zodat geen gedwongen uitvoering meer mogelijk is.

De verjaring van de gedwongen tenuitvoerlegging van de hoofdveroordeling heeft tot gevolg dat de grondslag van de aan deze hoofdveroordeling verbonden dwangsommen vervalst.

Gezien de verjaring van de gedwongen uitvoering van de hoofdveroordeling, kan de heer [ ] niet langer tot uitvoering daarvan worden gedwongen.

Bij gebreke aan een thans nog uitvoerbare gerechtelijke veroordeling kunnen de dwangsommen dan ook niet langer verbeuren.

10.

De heer [ ] toont niet aan dat de stedenbouwkundige inspecteur bevel tot betaling betekende ofwel met het opzet om te schaden, ofwel op een wijze die de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een bedachtzame en zorgvuldige persoon kennelijk te buiten gaat.

De heer [ ] bewijst het tergende of roekeloze karakter van het door de stedenbouwkundige inspecteur betekende bevel niet.

Er bestaat dan ook geen aanleiding de stedenbouwkundige inspecteur te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding.

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep slechts gedeeltelijk gegrond.

Het hof hervormt de bestreden beschikking in de mate dat het de stedenbouwkundige inspecteur veroordeelt tot betaling van een schadevergoeding van € 2.500 en doet op dit punt opnieuw recht als volgt.

Het hof wijst de vordering van de heer [redacted] die ertoe strekt de stedenbouwkundige inspecteur te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van € 2.500 af.

Het hof bevestigt de bestreden beschikking voor het overige.

Het hof verwijst de stedenbouwkundige inspecteur in de kosten van het hoger beroep, voor de heer [redacted] vastgesteld op:

- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: € 1.320

Dit arrest werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van 1 oktober 2014 door

E. LEMMENS

Voorzitter

A. PEETERS

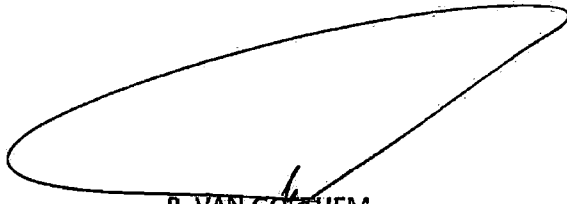
Raadsheer

K. VAN EECKHOORN

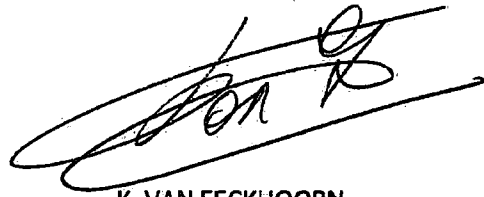
Raadsheer

R. VAN GOETHEM

Griffier

R. VAN GOETHEM

K. VAN EECKHOORN

A. PEETERS

E. LEMMENS

